

ปัญหาและความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน
THE PROBLEMS AND ACADEMIC SELF-DEVELOPMENT NEEDS OF
TEACHERS IN SCHOOLS UNDER SPECIAL EDUCATION BUREAU IN
MAE HONG SON PROVINCE

¹จันทร์ทิพย์ คงจรัสแสง และ ²ประพันธ์ ธรรมไชย

¹Janthip khongcharatsaeng and ²Prapan Thammachai

วิทยาลัยแม่ฮ่องสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ประเทศไทย

Mae hong son College, Chiang Mai Rajabhat University, Thailand

¹khongcharatsaeng@gmail.com

Received: May 26, 2023; Revised: July 25, 2023; Accepted: August 19, 2023

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหา และความต้องการพัฒนาตนเอง ด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน 2) ศึกษาวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่ฮ่องสอน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 21 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 34 จำนวน 52 คน กลุ่มเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความเห็นชอบแนวทางการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้ากลุ่มบริหารงานบุคคล โดยเลือกเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ ด้านการบริหารงานบุคคลตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาการพัฒนาตนเองเท่ากับ 0.98 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความต้องการพัฒนาตนเองเท่ากับ 0.99 และแบบยืนยันให้ความเห็นชอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์แบบฟริชแมน (Friedman

¹ นักศึกษา, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยแม่ฮ่องสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ วิทยาเขตแม่ฮ่องสอน

² รองศาสตราจารย์ ดร. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

test) ผลการวิจัยพบว่า 1) การศึกษาปัญหา การพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในระดับปานกลาง และการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการศึกษาวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมและรายด้านเรียงตามวิธีการต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการ ได้แก่ การศึกษาดูงาน การเข้าร่วมฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนา และการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อ

คำสำคัญ : ปัญหาการพัฒนาตนเองด้านวิชาการ, ความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการ, การพัฒนาตนเองของครูผู้สอน, วิธีการพัฒนาตนเอง

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the problems and academic self - development needs of teachers in schools under Special Education Bureau in Mae Hong Son province 2) study methods for the academic self - development needs of teachers in schools under Special Education Bureau in Mae Hong Son province. The sample of this research consisted of teachers who teach students with special needs in Mae Hong Son Special Education center, Suksasongkroh Mae Hong Son School, Rajaprajanugroh 21 School, Rajaprajanugroh 22 School, Rajaprajanugroh 34 School, totaling 52 persons. The qualified target group that approved the guidelines for the academic self-development of teachers were school administrators and the head of the personnel administration group by purposive sampling from knowledgeable people with experience in personnel management from 2 years up. The research tools were a questionnaires. The reliability of the problems and academic self - development was 0.98 and academic self - development needs was 0.99. And form for approval. The data were analyzed using mean, standard deviation and Friedman test. The results of the study were as followed: 1) the problems of academic self - development needs of teachers in schools under Special Education Bureau in Mae Hong Son province as a whole and all aspects were at a high level except curriculum development. And the academic self - development needs of teachers in schools under Special Education Bureau in Mae Hong Son province as a whole and all aspects were at a high level. 2) the methods for the academic self - development needs of teachers in schools under

Special Education Bureau in Mae Hong Son province were observational study, participation in training and seminar meetings and seeking information from the media

Keywords : Problems of academic self-development needs, Academic self - development needs, Self - development needs of teachers, Methods for the academic self - development needs

บทนำ

ปัจจุบันความก้าวหน้าพัฒนาการทางด้านเทคโนโลยี ค่านิยม ความเชื่อ ความหลากหลายทางด้านทัศนคติ ถือได้ว่าศตวรรษที่ 21 คือยุคของการเปลี่ยนแปลง อีริค ชมิดท์และ เจเรด โคเฮน (Eric Schmidt and Jared Cohen, 2014) เรียกโลกยุคนี้ว่า ยุคดิจิทัลเปลี่ยนโลก (The New Digital Age) ส่งผลกับสภาพสังคมอย่างยิ่ง ระบบการบริหารในด้านต่างๆ จึงมีความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลง หรือปรับตัวเพื่อพัฒนาระบบให้มีการบริหารจัดการตามสถานการณ์ปัจจุบันได้ จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทำให้เกิดปัญหาต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาทางด้านการสื่อสาร ปัญหาความขัดแย้งของคนในสังคม ปัญหาทางด้านความร่วมมือ และปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น มีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว ขาดความรับผิดชอบ ขาดวินัยในตนเอง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม ดัดการพนัน ซึ่งมีนักเรียนจำนวนมากได้รับผลกระทบ จากข้อมูลทางสถิติการประมวลผลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่างๆ ซึ่งมีสาเหตุมาจากสภาพครอบครัว ห้องเรียน บุคลิกภาพหรือตัวตนนักเรียน ชุมชนและสังคม ในด้านการบริหารในสถานศึกษา จึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างคนให้ มีทัศนคติที่ดี เป็นคนดี มีทักษะในการดำรงชีวิต และออกสู่สถานศึกษาอย่างมีคุณภาพเพื่อสร้างคนให้กับชุมชน ประเทศ และโลกต่อไป ถือว่าสถานศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างคน ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข ได้กำหนดแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษามีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนามนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ ทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ทางด้านสติปัญญา มีความรู้ควบคู่กับการมีคุณธรรม จริยธรรม มีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่ได้รับการยอมรับเพื่อให้มนุษย์สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น หรือการเข้าร่วมชุมชน ได้อย่างมีความสุข และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ โดยมีระบบการดำเนินงานชัดเจนมีการร่วมมือกันของภาคีเครือข่าย ทั้งใน และนอกโรงเรียน มีกิจกรรมและเครื่องมือที่มีคุณภาพ คำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล กระบวนการสู่ความสำเร็จ และศักยภาพของมนุษย์ทุกคนที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต การให้ความสนใจ ใส่ใจ ดูแล และป้องกันปัญหา ซึ่งตรงกับการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการดำเนินงานอย่างเข้มแข็ง โดยการจัดระบบคัดกรอง ระบบการเข้าถึงสถานะปัญหาของเด็กนักเรียน ระบบการประเมินสถานะปัญหา และระบบการให้คำปรึกษา (ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครอง

และช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2557, น.12) และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษา แต่เนื่องด้วยบริบทเชิงพื้นที่ที่แตกต่างกัน สภาพ ปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความแตกต่างกันตามสภาพบริบทเชิงพื้นที่ ทั้งนี้ แนวทางการแก้ปัญหาที่เปลี่ยนแปลงและปรับเปลี่ยนตามสภาพเช่นเดียวกัน

โรงเรียนปางมะผ้าพิทยาสรรพ์ เป็นสถานศึกษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการดูแลช่วยเหลือและสร้างเสริมกลุ่มชาติพันธุ์ เนื่องด้วย นักเรียนในโรงเรียน ร้อยละ 96.21 เป็นนักเรียนกลุ่มชาติพันธุ์จึงมีความหลากหลายทางด้านการสื่อสาร วิถีชีวิต สังคม ชุมชน ประเพณี วัฒนธรรม การเรียนรู้จึงเป็นการสร้างโอกาสให้กับเด็กและเยาวชน ดังนั้น แนวทางการบริหารดูแลช่วยเหลือจึงมีความแตกต่างกัน ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงเกิดปัญหาในการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปัญหาที่นักเรียนในโรงเรียนปางมะผ้าพิทยาสรรพ์มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการออกจากระบบการศึกษา ด้วยสถานะเศรษฐกิจของครอบครัว ค่านิยม การการเหลื่อมล้ำทางด้านการศึกษาในพื้นที่ชนบท นักเรียนมีระดับคะแนนความประพฤติที่ถูกหักเกินร้อยละ 31 ของนักเรียนในโรงเรียน ทั้งนี้ยังพบปัญหาทางด้านสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น แหล่งน้ำดื่มสะอาด บริเวณเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนการดำเนินงานส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขาดคุณภาพ การแก้ไขและปรับเปลี่ยนการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามบริบทเชิงพื้นที่ของแต่ละสถานศึกษาเพื่อให้เหมาะสมต่อนักเรียน และส่งผลต่อ แนวทางการสอนที่เหมาะสม มีคุณภาพ นักเรียนได้รับการช่วยเหลือทันทีที่ได้รับการช่วยเหลือ ส่งเสริมอย่างเหมาะสม ซึ่งเด็กทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครอง และส่งเสริมอย่างรอบด้าน ด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสม และทันการณ์ เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาตามศักยภาพและเป็นไปตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถผ่านพ้นจากวิกฤติ ได้รับปลอดภัยจากสภาพสังคมปัจจุบัน และใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข (สารสนเทศโรงเรียนปางมะผ้าพิทยาสรรพ์, 2565:5)

ผู้ศึกษาจึงสนใจ ตระหนักถึงความสำคัญในการบริหารงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหา และแนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนปางมะผ้าพิทยาสรรพ์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอน โดยใช้หลักการบริหารจัดการเป็นระบบตามองค์ประกอบ 5 ประการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวเพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนา วางแผนการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน โรงเรียนปางมะผ้าพิทยาสรรพ์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแม่ฮ่องสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน
2. เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการพัฒนาตนเอง และวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ศึกษาข้อมูลปัญหา ความต้องการ และวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอน ได้แก่ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่ฮ่องสอน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 21 โรงเรียน ราชประชานุเคราะห์ 22 และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 34 รวม 5 โรงเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 61 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่ฮ่องสอน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 21 โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 22 และโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 34 โดยสุ่มจาก 5 โรงเรียน รวมจำนวน 52 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 607-610) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ใน 2 ด้าน คือ

2.1 ปัญหา และความ ต้องการพัฒนาตนเองของครูผู้สอน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนรู้ 3) การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ 4) การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง และ 5) การวิจัยในชั้นเรียน

2.2 วิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนของในสถานศึกษา ได้แก่ 1) การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน 2) การจัดทำผลงานทางวิชาการ 3) การศึกษาต่อ 4) การศึกษาดูงาน และ 5) การเข้าร่วมฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนา

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหา และความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scales) จำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การวิจัยในชั้นเรียน แบบสอบถามตอนนี้ปรับปรุงมาจากการทำแบบสอบถามของนางน้อย ดีถาวร (2550) โดยกำหนดคะแนนของแต่ละระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบใส่ตัวเลขเรียงตามลำดับที่ตรงกับวิธีการพัฒนาตนเอง ด้านวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม 5 ลำดับ ได้แก่ การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อ การจัดทำผลงานทางวิชาการ การศึกษาต่อ การศึกษาดูงาน การเข้าร่วมฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนา แบบสอบถามตอนนี้ปรับปรุงมาจากแบบสอบถาม ของณรงค์ คำภาศรี (2550)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) ใช้การสังเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยการประมวลความคิดเห็นแต่ละด้านและนำเสนอในรูปพรรณนาแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัญหาและความต้องการการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน สรุปผล ดังนี้

1. ปัญหา และความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

การพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา	ปัญหาการพัฒนาตนเอง			ความต้องการพัฒนาตนเอง		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การพัฒนาหลักสูตร	3.93	0.66	ปานกลาง	4.43	0.39	มาก
2. การจัดการเรียนรู้	4.03	0.72	มาก	4.44	0.39	มาก
3. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้	4.15	0.66	มาก	4.48	0.50	มาก
4. การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง	4.29	0.64	มาก	4.30	0.68	มาก
5. การวิจัยในชั้นเรียน	4.08	0.67	มาก	4.41	0.43	มาก
รวม	4.08	0.57	มาก	4.41	0.41	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าปัญหาการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่าการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.66) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.66)

ส่วนความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่าการพัฒนาสื่อการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.39.) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.68)

2. วิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน แสดงดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยของลำดับวิธีการที่ต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยรวม

วิธีการพัฒนาตนเอง	Mean Rang (n=52)	ลำดับที่	X ²	sig
1. การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อ	2.91	3	27.37	0.14
2. การจัดทำผลงานทางวิชาการ	3.39	4	16.57	0.05*
3. การศึกษาต่อ	3.83	5	32.46	0.03*
4. การศึกษาดูงาน	2.53	1	20.30	0.11
5. การเข้าร่วมฝึกอบรมและเข้าร่วม ประชุมสัมมนา	2.81	2	12.08	0.16

จากตารางที่ 2 พบว่าค่าเฉลี่ยของลำดับวิธีการที่ต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยรวมมีค่าเฉลี่ยของลำดับวิธีการที่ต้องการพัฒนาตนเองในการจัดทำผลงานทางวิชาการ และการศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ส่วนการแสวงหาข้อมูลจากสื่อ การศึกษาดูงาน การเข้าร่วมฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนาไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ วิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการสามลำดับแรกได้แก่ การศึกษาดูงานมีค่าเฉลี่ยของลำดับในวิธีการที่ต้องการพัฒนาตนเองที่ครูผู้สอนเลือกมากที่สุด รองลงมาคือการศึกษาดูงานและเข้าร่วมประชุมสัมมนา และการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อ ตามลำดับ ส่วนวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา โดยวิธีการศึกษาต่อเป็นวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการที่ครูผู้สอนเลือกเป็นลำดับสุดท้าย

อภิปรายผล

ผลการศึกษาปัญหาและความต้องการการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ขาดโอกาสในการพัฒนาตนเองด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันเป็นผลมาจากครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษนั้น นอกจากจะมีภาระงานสอนแล้ว ยังมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียน ทั้งหน้าที่ครูประจำห้องสอน ครูเวรประจำวัน อีกทั้งต้องดูแลนักเรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ เช่น สติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม ตลอดจนสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว ซึ่งแตกต่างไปจากครูผู้สอนในโรงเรียนปกติ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของปวีณา กล่อมเสนาะ (2555) ที่ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการศึกษาพบว่าระดับปัญหาและความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะขาดงบประมาณสนับสนุนด้านต่างๆ ประกอบกับครูบางส่วนขาดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพราะต้องรับภาระทั้งงานสอนและงานสนับสนุนงานสอน และจากผลการศึกษาปัญหาการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนรายด้านพบว่า ด้านการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากครูผู้สอนยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิคหรือกลวิธีที่หลากหลายในการออกแบบและสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล หากครูผู้สอนสร้าง และใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลผู้เรียนได้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนเรียนแต่ละคน จะสะท้อนให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากชิ้นงานหรือแฟ้มสะสมงานสอดคล้องกับแนวคิดของ หน่วยศึกษานิเทศก์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2556) ที่ได้กล่าวถึงการวัดผลการประเมินผลตามสภาพจริงว่าเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนตามสภาพความเป็นจริง โดยผู้ประเมินใช้วิธีการหรือเทคนิคในการประเมินให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนซึ่งที่ผู้เรียนที่ไม่ผ่านแบบทดสอบไม่ได้หมายความว่าผู้เรียนไม่มีความรู้ในรายวิชานั้นๆ หรือไม่มีความรู้เพิ่มขึ้น ผู้เรียนอาจมีความรู้ในสิ่งที่ไม่ได้อยู่ในแบบสอบถามก็ได้ ทั้งนี้การประเมินจึงต้องประเมินทั้งภาคทฤษฎี (ความรู้) และภาคปฏิบัติ (ทักษะ)

2. ผลการศึกษาคือความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะงานด้านวิชาการ ซึ่งถือเป็นงานที่สำคัญของสถานศึกษา เป็นหน้าที่หลัก และเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษา เป็นงานที่สร้างนักเรียนให้มีคุณภาพมีความรู้ มีจริยธรรม

และคุณสมบัติตามที่ต้องการ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไป สอดคล้องกับผลงานวิจัยของจิระพันธ์ ยี่สารพัฒน์ (2557) ที่ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานวิชาการของครูผู้สอนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ครูผู้สอนมีความต้องการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติวิชาการอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของแพรวนภา เวทวนรักษ์ (2560) ที่ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครูในโรงเรียนกลุ่มเมืองบางปูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการในการพัฒนาของครูในโรงเรียนกลุ่มเมือง น่ายู่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และจากผลการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนรายด้านพบว่า การพัฒนาสื่อการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการผลิต จัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้โดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งสื่อการเรียนรู้ถือเป็นเครื่องมือที่ช่วยถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของวัชรพล วิบูลยศรีน (2556) ที่ได้กล่าวถึงการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ว่าเป็นตัวกลางหรือช่องทางในการถ่ายทอดความรู้ทักษะ ประสบการณ์ จากแหล่งความรู้ไปสู่ผู้เรียน และทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพรหมพิทักษ์ มหาแก้ว (2550) ที่ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1 ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากปัญหาเกี่ยวกับความรู้ในการผลิตสื่อเทคโนโลยีและการใช้เทคโนโลยีการศึกษาเพื่อการเรียนการสอน ความรู้ในการผลิตและการพัฒนาอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ครูมีความรู้ ความเข้าใจในการผลิตและพัฒนาสื่อไม่เพียงพอ ขาดทักษะและความชำนาญในการใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ๆ ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถผลิตสื่อได้อย่างมีระบบ

3. ผลการศึกษาวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยรวมและรายด้านเรียงตามวิธีการต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการ ได้แก่ การศึกษาดูงาน การเข้าร่วมฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนา และการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการศึกษาดูงานเป็นวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้เพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ จากการศึกษาจากประสบการณ์จริง และสามารถนำความรู้ที่กลับมามาพัฒนาการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดของอัมพร ไชยยา (2557) ที่ได้กล่าวถึงวิธีการพัฒนาบุคลากรว่าการส่งไปศึกษาดูงานเป็นการเพิ่มคุณวุฒิของบุคลากรให้มีความรู้ดียิ่งขึ้นหรือให้ได้รับความรู้ใหม่ เพราะการที่บุคลากรทำงานอยู่ที่ใดนาน ๆ ความรู้ความสามารถไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีใหม่ๆ ไม่เป็นหรือส่งไปดูงานในหน่วยงานที่มีระบบการทำงานที่ดีและทันสมัย และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนาวิณ ในสุทธิ (2563) ที่ได้ศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของครูกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตสตาร์บุษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่าความต้องการ

พัฒนาตนเองของครูกลุ่มโรงเรียน สหวิทยาเขตสตาร์บุษ สังเกตสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี ด้านการศึกษาดูงาน โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ โรงเรียนได้มีการส่งเสริมให้ครูไปศึกษาดูงาน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนสมรรถภาพการทำงานของผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนทั้งในด้าน ความคิด การทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะถือว่าการไปศึกษาดูงานโรงเรียน หรือหน่วยงานอื่น สามารถนำแบบอย่างที่ดีและเหมาะสม มาประยุกต์และพัฒนาโรงเรียนหรือการเรียนการสอน และจากผลการศึกษาวิธีการพัฒนาตนเอง ด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังเกตสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือการเข้าร่วมฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการ เข้าร่วมฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนาเป็นวิธีการพัฒนาตนเองโดยการรับความรู้ใหม่ ๆ จากการบรรยาย การสาธิต การระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างผู้เข้าร่วม ฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำมา พัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเองสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพรชลิตา ยะจะนะ (2564) ที่ได้ศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีผลการวิจัยพบว่า บุคลากรสายวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ๆ มีความต้องการการพัฒนาตนเอง ด้านการฝึกอบรมและสัมมนาในภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งนี้อาจ เป็นเพราะบุคลากรสายวิชาการต้องการนำความรู้ที่ได้จากการอบรมและสัมมนามาต่อยอดความรู้ ของตนเอง และประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน เนื่องจากการพัฒนาตนเองด้วยการฝึกอบรมเชิง ปฏิบัติการจะทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ ตลอดจนสร้างทักษะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ ต่อการ ปฏิบัติงานและวิทยาการใหม่ๆ ที่ได้รับจากสถาบันหรือหน่วยงานที่จัดฝึกอบรม ทั้ง ภายในประเทศ และต่างประเทศ และจากผลการศึกษาวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนใน สถานศึกษา สังเกตสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอนที่มีค่าเฉลี่ยลำดับที่สาม คือ การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโลกในยุคปัจจุบัน มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ ตลอดเวลา การแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อจึงเป็นวิธีการที่ช่วยให้ครูผู้สอนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ ทันต่อเหตุการณ์ สามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านวิชาการของตนเองสอดคล้อง กับแนวคิดของณรงค์ คำภาศรี (2550) ที่กล่าวถึงการแสวงหาข้อมูลและข่าวสารจากสื่อมวลชนว่า เป็นการแสวงหาความรู้ โดยการติดตามรับฟังข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร เพื่อมุ่งพัฒนาตนเองให้เป็นคนทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

1. ผลการศึกษาปัญหาการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังเกต สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา ราย ด้านพบว่า การวัดและการประเมินผลตามสภาพจริงมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือการพัฒนาสื่อ การเรียนรู้ และการวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแต่ละด้านเรียงตามลำดับปัญหา การ

พัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

2. ผลการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าการพัฒนาสื่อการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาหลักสูตร เมื่อพิจารณาแต่ละด้านเรียงตามลำดับความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

3. ผลการศึกษาวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยรวมและรายด้านเรียงตามค่าเฉลี่ยของลำดับวิธีการต้องการที่ต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการที่ครูผู้สอนเลือกมากที่สุด ได้แก่ การศึกษาดูงาน รองลงมาคือการเข้าร่วมฝึกอบรมและเข้าร่วมประชุมสัมมนา และการแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากสื่อตามลำดับ เมื่อพิจารณาแต่ละด้านสามารถเรียงลำดับวิธีการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เอกสารอ้างอิง

- จิระพันธ์ ยี่สารพัฒน์. (2557). *ความต้องการพัฒนาตนเองในการปฏิบัติงานวิชาการของครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1*.วารสารวิชาการ แพรวภาพสินธุ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ 1(3), 116-117.
- ณรงค์ คำภาศรี. (2550). *ความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนในโรงเรียนที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 2*.บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- แบ่งน้อย ดิลาวร. (2550). *ปัญหาและความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูผู้สอนมัธยมศึกษา* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 1. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ปวีณา กล่อมเสนาะ. (2555). *ปัญหาและความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูสถาบันการอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- พรชลิศา ยะจะนะ. (2564). *การศึกษาความต้องการในการพัฒนาตนเองของบุคลากรสายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรม* 7(9), 287-302.
- พรหมพิทักษ์ มหาแก้ว. (2550). *ความต้องการพัฒนาตนเองด้านวิชาการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1*. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

